

бродятели. Дали ми е по малко миль и мой отецъ? Дали съмъ приелъ и зарадъ него нѣкое извѣстіе? Негли горчивы-ты мжкы свалихъ и него безвръмяно въ гроба.

Нѣ сырота моя сестра дали е здрава? дали живѣе благополучно? и дали е жива?

Ничто не знаеж и за неж. Раздѣляежъ почти толкози врьмя отъ любезны-ты мои сродницы и пріатели, губеж ся като пустынна птица на свѣта. Ты Боже мой всесильный! Само ты знаешь честь-тж на мои-ты сродницы; ако живѣе нѣкой отъ тѣхъ, молеж ти ся тѣпло, заведи мя въ пазвы-ты му. Помилуй мене, Боже милостивый и щедрый; чюй молбж-тж ми, что отпрати камъ тебе отецъ мой онзи день по кого-то ся раздѣлихме; испълни благословеніе-то, что ми даде у онзи минутж при раздѣленіе-то ни, съ пжляж надѣждж на тебе. “

Съ тойзи способъ послѣдваше Андрей да ся моли още за много врьмя. Най-послѣ нато прѣстана, мисляше дали